

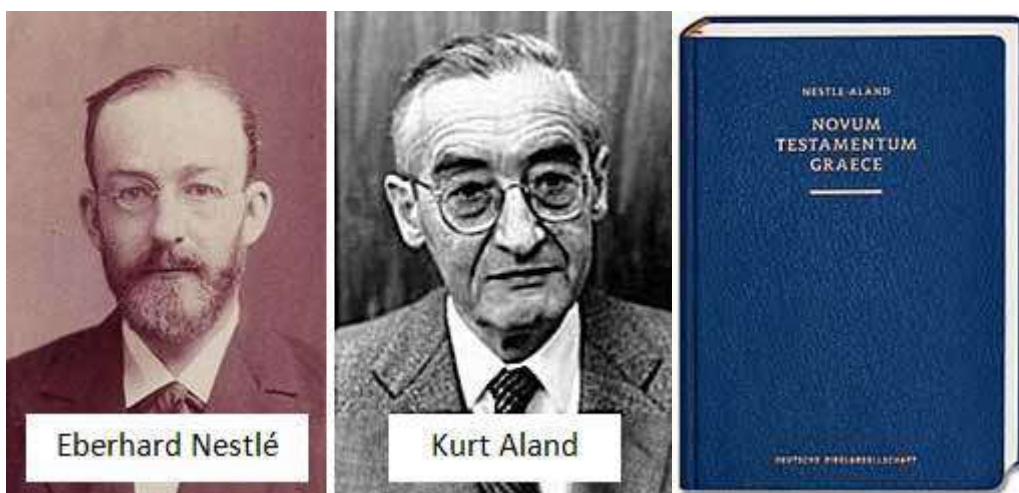
Zijn nieuwere bijbelvertalingen gebaseerd op een betere Griekse tekst?

Bron: <https://www.kjvtoday.com/home/q-dont-christian-leaders-prefer-the-nestle-aland-text>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, uitbr. plaatjes, inlassen en voetnoten door M.V. 15-8-2021

De geschiedenis van naturalistisch tekstueel criticisme

De KJV [én SV, HSV] zijn gebaseerd op een Grieks Nieuwe Testament met de naam Textus Receptus (TR), voor het eerst gepubliceerd door Desiderius Erasmus in 1516 en vervolgens gereviseerd door een aantal geleerden. De meeste moderne vertalingen echter zijn gebaseerd op de Nestle-Aland /United Bible Societies (NA/UBS¹) tekst, gepubliceerd door het Deutsche Bibelgesellschaft (Duitse Bijbelgenootschap). In de laatste halve eeuw werd de NA/UBS tekst het meest wijd geaccepteerde Griekse Nieuwe Testament onder tekstuele geleerden en Bijbelgenootschappen. Overeenkomstig promoten en prefereren vele evangelicale leiders nu de NA/UBS tekst. De NA/UBS tekst wordt gezien als de meer “geleerde”² en “geaccepteerde” editie. Maar van het “geleerde” dat ten grondslag ligt van de NA/UBS tekst kan aangetoond worden dat dit het product is van liberale (eerder dan evangelische) theologie en methodologie, en dat zijn wijde “acceptatie” te wijten is aan een officiële overeenkomst tussen de Wereldfederatie van Bijbelgenootschappen (United Bible Societies) en de Rooms-katholieke kerk.

De redacteurs van de NA/UBS tekst bekritiseerden hevig de Textus Receptus, en gingen daarin zo ver als het karakteriseren van de TR als de “armste vorm van de nieuwtestamentische tekst”. De inleiding van de Nestlé-Aland tekst 26ste editie zegt:

“Toen Eberhard Nestlé de eerste editie produceerde van het Novum Testamentum Graece in 1898, konden niet hij, noch de sponsorende Württemberg Bible Society de volle omvang van wat is gestart zich voorgesteld hebben. Alhoewel de TR nog steeds een wijde reeks van verdedigers kon claimen, had de geleerdheid van de 19de eeuw beslissend gedemonstreerd dat ze de “armste vorm van de nieuwtestamentische tekst” was (Introduction to *Novum Testamentum Graece* - Nestle-Aland 26th Edition).

Deze inleiding faalt erin te beschrijven wat bedoeld werd met “de geleerdheid”³ van de 19de eeuw”. De geleerdheid waar hier naar verwezen wordt is geen evangelicale geleerdheid, maar veeleer liberale geleerdheid. Het is jammer dat vele evangelicale christenen erin falen verder te onderzoeken

¹ UBS: United Bible Societies.

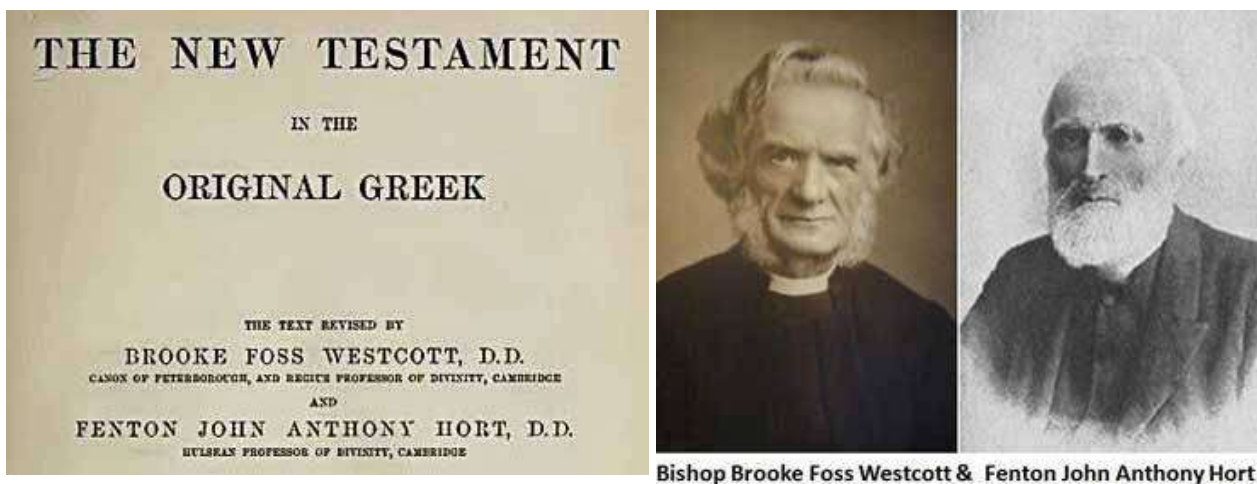
² Eng. “scholarly”.

³ Eng. “scholarship”.

wat voor geleerdheid hier wordt bedoeld en in te zien dat theologie en iemands wereldbeschouwing sterk de beslissingen affecteren met betrekking tot tekstueel criticisme.

De Textus Receptus was gebaseerd op de geleerdheid van Christenen die geloofden in de waarheden van de Schrift. De TR werd voor het eerst gepubliceerd in 1516 door katholiek geleerde en hervormer Desiderius Erasmus die de misbruiken van de katholieke kerk wilde corrigeren van binnenin. Toen de Reformatie op volle kracht liep na 1517, onderging de TR verscheidene revisies onder de handen van godvruchtige protestantse mannen, zoals Robert Stephanus, de voorname drukker van protestantse literatuur, en Theodore Beza, de opvolger van Johannes Calvijn. Het Griekse Nieuwe Testament ging voorwaarts de wereld in door deze mannen en werd het standaard Nieuwe Testament van bijbelgelovige christenen voor bijna vijf eeuwen. Dit was een tijd dat christenen het volle vertrouwen hadden in Gods Woord, namelijk: “Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust” (2 Timotheüs 3:16-17). Dit tijdperk in de geschiedenis zag een ongekeerde groei van de bijbelgelovige Kerk.

Sinds ongeveer de Victoriaanse tijd echter zag de christelijke wereld een ingrijpende tijd van liberalisme en afvalligheid. Eén van de schadelijke erfenissen van liberalisme, dat zijn weg vond naar het evangelicale Christendom, was het ‘uitbesteden’ van academische disciplines aan niet-evangelicalen. Evangelicals bleven hun eigen doctrines over soteriologie, eschatologie, enz. formuleren, maar zij lieten veel andere studies over aan niet-evangelicalen. Bijvoorbeeld: christenen besteedden de studie van wetenschappen uit aan atheïsten en niet-evangelicals. Tot aan de opkomst van de moderne creationistische en intelligent design bewegingen, accepteerden christenen naïef de wetenschappelijke theorieën over de oorsprongen die niet-evangelicals voorlegden. Deze zelfde outsourcing trad op in de archeologie, psychologie en in vele andere academische gebieden. De outsourcing van bijbels tekstueel criticisme begon in dezelfde tijd, in de late 19de eeuw.

Bishop Brooke Foss Westcott & Fenton John Anthony Hort

Westcott/Hort Grieks Nieuwe Testament gepubliceerd in 1881

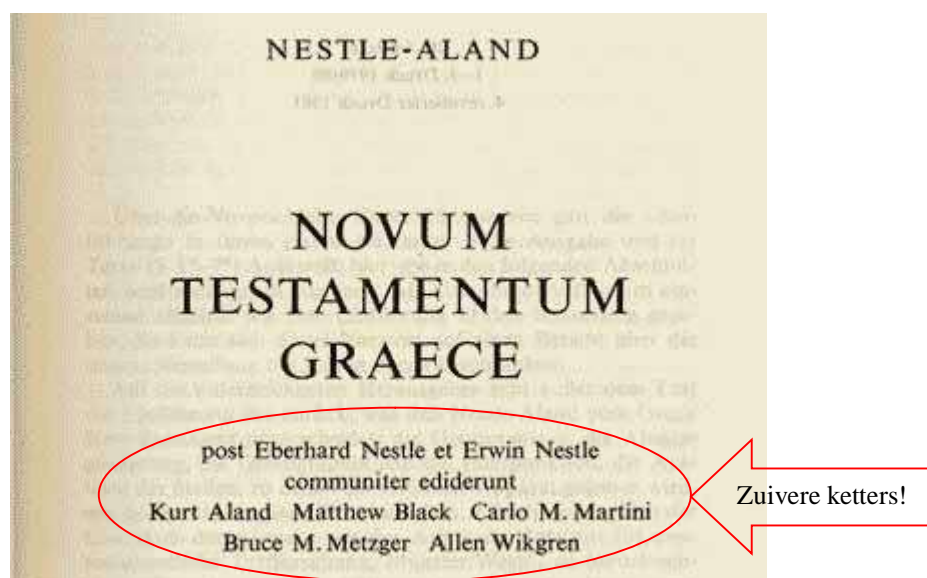
“Ik ben al vele jaren overtuigd dat Maria-aanbidding en Jezus-aanbidding veel gemeen hebben in hun motieven en resultaten” (Fenton J. A. Hort). Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Westcott-Hort-Carter.pdf>. (M.V.)

Achttiende-eeuwse Duitse tekstuele geleerden, Johann Griesbach en Johann Bengel, stimuleerden de moderne tekstuele theorie van het heronderzoeken van de Textus Receptus en introduceerden een aantal zogenaamd ‘wetenschappelijke’ criteria voor het determineren van authentieke nieuwtestamentische lezingen. In de late 19de eeuw adopteerden Brooke Westcott en Fenton Hort⁴ vele van deze criteria. De meest invloedrijke van deze criteria zijn de volgende, zoals door hen beschreven in *The New Testament in the Original Greek, the Text Revised by B.F. Westcott and F.J.A. Hort* (Cambridge: MacMillan & Co., 1882):

⁴ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Westcott-Hort-Carter.pdf>, http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Westcott&Hort_ENG.pdf

- Er is een sterker vermoeden dat de vroegere datum van een manuscript een “grotere zuiverheid van tekst” impliceert (p. 59). [De dwaling van de oudste manuscripten zijn de beste].
- Een lezing die blijkbaar een “verbetering” van de tekst is, is minder aannemelijk authentiek (p. 27)
- Een moeilijker lezing is te verkiezen als schrijvers ertoe neigen “moeilijkheden glad te strijken” (p. 28).

De instelling van deze nep-wetenschappelijke criteria voor tekstueel criticisme zorgde ervoor dat het goddelijke werk van bijbelse bewaring louter een naturalistische onderneming werd. Als de enige criteria om de authentieke lezingen te determineren erin bestaat welke manuscripten de oudste zijn, en welke lezingen verondersteld worden minder “verbeterd” en “glad gestreken” te zijn, waar zal hier dan iemands geloof inpassen? Terwijl de overtuigingen van de 18de en 19de eeuwse tekstuele critici naar verluidt nog steeds behoorde binnen de grenzen van evangelicaal protestantisme (alhoewel dit aanvechtbaar is), zette hun naturalistische tekstuele theorieën, die geen noodzaak tot geestelijke onderscheiding overlieten, de deur open voor niet-evangelicals in de volgende eeuw om het domein van tekstueel criticisme te usurperen.

Redacteurs van het Nestlé-Aland Nieuwe Testament

In de loop van de 20ste eeuw bouwden tekstuele critici Kurt Aland, Bruce Metzger, Cardinal Carlo Martini en anderen voort op het werk van Brooke Westcott en Fenton Hort en produceerden wat genoemd wordt de Nestle-Aland of United Bible Society Greek (NA/UBS) tekst. Metzger schreef:

“De internationale commissie die het United Bible Societies Greek New Testament produceerde, adopteerde niet enkel de Westcott en Hort editie als haar basistekst, maar volgde hun methodologie in het aandacht geven aan zowel externe als interne consideratie” (James Brooks, *Bible Interpreters of the 20th century*, p. 264).

Vandaag is deze NA/UBS tekst de standaard Griekse nieuwtestamentische tekst voor studie in evangelicale seminaries en voor vertaling door Bijbelgenootschappen. Alle belangrijke evangelische bijbelvertalingen die vandaag uitgebracht worden, behalve de KJV [én SV, HSV] en sommige andere, zijn gebaseerd op de NA/UBS tekst.

Voorbeeld: de Telosvertaling

“De laatste herziening vond plaats in 1982 en was tamelijk ingrijpend. Vanaf nu werd de Griekse tekst van de Nestle-Aland of (“Novum Testamentum Graece”)-tekstuitgave het uitgangspunt. Deze editie van de Voorhoevevertaling staat sindsdien bekend als de Telosvertaling. De editie van 1982 is het werk van een kleine commissie, bestaande uit de heer J. Klein Haneveld, dr. G.H. Kramer, mr. H.P. Medema en dr. W.J. Ouweneel” – <https://nl.wikipedia.org/wiki/Telosvertaling>. (M.V.)

Velen die geleerd werden de NA/UBS tekst te gebruiken kunnen goede evangelicale kerkleiders zijn die gezond zijn in vele van hun doctrines. Maar, de architecten en beheerders van de NA/UBS tekst waren theologisch gezien liberalen die niet geloofden in de traditionele protestantse canon en de inerrantie en onfeilbaarheid daarvan.

Kurt Aland⁵ is een liberaal die twijfelde aan de canoniciteit van de boeken in de Bijbel [LINK to article at the Trinitarian Bible Society]⁶. Evenzo deelde Bruce Metzger in veel liberale zienswijzen, zoals bewezen door zijn directe betrokkenheid in het redigeren van de oecumenische en theologisch liberale New Revised Standard Version. Kardinaal Carlo Martini is een Jezuïet – een Rooms-katholieke orde die gecreëerd werd om de reformatie tegen te staan [LINK to Wikipedia article]⁷. Onze evangelicale pastors zouden niet toelaten dat Nestlé-Aland redacteuren hun zondagsschool materiaal zouden schrijven, maar toch laten ze deze mannen toe om hun Nieuwe Testament te redigeren!

Vele evangelicale seminaristen worden opgedragen of aanbevolen om Metzgers boek *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration* te gebruiken als een eerste leesboek over tekstueel criticisme. Misschien zijn vele seminaristen zich niet bewust dat de 4de editie van het boek, gepubliceerd in 2005, geschreven werd door Metzger en Bart Ehrman [Link to Amazon Books]⁸. De naam van Ehrman zou een belletje moeten laten rinkelen bij vele evangelische geleerden want hij is dezelfde agnostische auteur die dit schreef: “*Forged: Writing in the Name of God - Why the Bible’s Authors Are Not Who We Think They Are* (2011)” en “*Misquoting Jesus: The Story Behind Who Changed the Bible and Why*” (2007).

Mannen die de Textus Receptus compileerden, zoals Erasmus en Beza, waren niet volmaakt in hun theologie, maar zij scheidten voorzienigheid en ecclesiologie niet af van tekstueel criticisme. Deze mannen begrepen dat God Zijn Kerk het gezag en de verantwoordelijkheid gaf om de nieuwtestamentische tekst te bewaren, en dat de hulpmiddelen voor het identificeren van de ware tekst geloof in Gods interventie en geestelijk onderscheidingsvermogen waren, niet louter intellectuele expertise. Proponenten van het nieuwe moderne tekstuele criticisme, echter, scheidten het spirituele van het intellectuele, en maakten tekstueel criticisme tot een louter academische onderneming. Dit was een grove misvatting en de afscheiding van het spirituele van het intellectuele in tekstueel criticisme leidde bijbelgelovige christenen ertoe tekstueel criticisme uit te besteden aan wie dan ook die academische geloofsbriefven leek te hebben, ongeacht zijn geloof, theologie en wereldbeschouwing.

De NA/UBS tekst is geen product van bijbels Christendom

De United Bible Societies, de promotors van deze NA/UBS tekst, is een oecumenisch paraplu-genootschap van nationale Bijbelgenootschappen die evenzo oecumenisch in doel en lidmaatschap waren. De British and Foreign Bible Society, een lid van de United Bible Societies, was het eerste Bijbelgenootschap dat Engelse bijbels distribueerde. Echter, tegen 1831 had de Bible Society belijdende unitariërs toegelaten in belangrijke posities. Unitariërs geloven niet dat Jezus Christus God is. Leden die bezorgd werden door de toenemende betrokkenheid van unitariërs in de Society scheidten zich af van de Trinitarian Bible Society (de officiële geschiedenis kan gezien worden op hun website). De Trinitarian Bible Society blijft tot op deze dag de Textus Receptus publiceren, maar de British and Foreign Bible Society, en van daar de United Bible Societies, verlieten de Textus Receptus in de late 19de eeuw. De Trinitarian Bible Society is veel kleiner en minder invloedrijk dan de United Bible Societies, dat de ruggesteun heeft van het Vaticaan. De introductie in de *Nestlé-Aland: Novum Testamentum Graece, 27th revised edition* (2006) bevestigt expliciet deze nauwe relatie tussen de UBS en het Vaticaan:

“De tekst gedeeld door deze twee edities werd internationaal geadopteerd door Bijbelgenootschappen, en volgend op een overeenkomst tussen het Vaticaan en de United Bible Societies

⁵ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/aland.pdf>

⁶ <https://www.tbsbibles.org/site/articles/aland.pdf> (link vandaag 15-8-2021 niet actief – M.V.)

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Carlo_Maria_Martini

⁸ https://www.amazon.com/Text-New-Testament-Transmission-Restoration/dp/019516122X/ref=sr_1_9?s=books&ie=UTF8&qid=1300053337&sr=1-9

heeft ze gediend als de basis voor nieuwe vertalingen en revisies die gemaakt werden onder hun supervisie. Dit markeert een significante stap met betrekking tot interconfessionele relaties” (p. 45).

Toen Paus Franciscus verkozen werd in 2013, verwelkomden de United Bible Societies de nieuwe Paus met open armen en bevestigden de nauwe collaboratie van UBS met het Vaticaan. UBS General Secretary Michael Perreau stelde:

“Als oude vriend van de Bijbelgenootschappen weet Paus Franciscus dat de roep tot samenwerking in de belichaming van ons christelijke geloof onze raison d’être is.... Wij verzekeren Paus Franciscus van onze vernieuwde beschikbaarheid om de Katholieke Kerk te dienen in haar inspanningen om het Woord van God tot het centrum te maken van nieuwe evangelisatie” [Webpage: United Bible Societies welcomes Pope Francis]⁹.

De reden dat de NA/UBS tekst wijd geaccepteerd is komt omdat het de standaard tekst is van de grote en invloedrijke Rooms-katholieke Kerk.

KURT ALAND (1915-1994) van het Nestle-Aland Griekse Nieuwe Testament [basis voor de TELOS en NBV], ontkende de verbale inspiratie van de Bijbel en wilde alle denominaties verenigd zien in één “lichaam” door de aanvaarding van een nieuwe oecumenische Canon van de Schrift, die de katholieke apocriefe boeken zou opnemen (*The Problem of the New Testament Canon*, pp. 6, 7, 30-33). <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geen-moderne-bijbelversies.pdf>

Het is onbetwistbaar dat de mannen achter de Textus Receptus Bijbelgelovigen waren terwijl de mannen achter de NA/UBS tekst theologisch liberaal waren. Bij het stellen van deze vergelijking zou men niet veronderstellen dat een theologisch liberaal oneerlijk en onzorgvuldig zou zijn in het redigeren van de tekst. Maar een bijbelgelovige en een theologisch liberaal benaderen de bijbelse tekst met erg verschillende standpunten en veronderstellingen.¹⁰ Gezien tekstueel criticisme geen exacte wetenschap is, is het vaak zo dat het bewijs verdeeld is en dat iedere keuze redelijk kan lijken vanuit een naturalistisch perspectief. De volgende woorden van Hort zouden ons voorzichtig moeten maken voor een tekst die gecompileerd is door theologisch liberalen en Jezuiten:

“De eerste impuls bij het omgaan met variatie is gewoonlijk te leunen op intrinsieke probabiliteit, en dat betekent te beschouwen welk van de twee lezingen de meest zinnige is, en in overeenstemming daarmee te beslissen. De beslissing kan gemaakt worden door een direct en als het ware intuïtief oordeel, of door voorzichtige afweging van verschillende elementen die gaan uitmaken hetgeen zinnig genoemd wordt, zoals conformiteit met grammatica en congruentie met de strekking van de rest van de zin en van de bredere context; waar terecht aan toegevoegd kan worden congruentie met de gebruikelijke stijl van de auteur ...” (*The New Testament in the Ori-*

⁹ <http://unitedbiblesocieties.org/news/3575-united-bible-societies-welcomes-pope-francis/> (link vandaag 15-8-2021 niet meer actief – M.V.)

¹⁰ Meer hierover hier → “Waarom u geen moderne bijbelversies zou mogen gebruiken”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geen-moderne-bijbelversies.pdf>

ginal Greek, the Text Revised by B.F. Westcott and F.J.A. Hort (Cambridge: MacMillan & Co., 1882), p. 20).

Zouden evangelicals een tekst gebruiken die gebaseerd kan zijn op het “intuïtief oordeel” van theologisch liberalen en Jezuïeten? Zouden evangelicals een tekst gebruiken met lezingen die congruent zijn met “de gebruikelijke stijl van de auteur” wanneer de redigerende liberaal niet gelooft dat de auteur is wie hij werkelijk is? Als tekstueel criticisme de oefening van discretie vereist, is het onmogelijk om de correcte lezing te onderscheiden zonder “de gedachten van Christus”. 1 Korinthiërs 2:14-16 zegt:

“Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden. ¹⁵ De geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld. ¹⁶ Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend, dat hij Hem zal onderrichten? Maar wij hebben de gedachten van Christus”.

De Bijbel is het Woord van God. Enkel Zijn schapen horen Zijn stem door Zijn Woord. Onze Heer zei: “Mijn schapen horen Mijn stem” (Johannes 10:27). Vermits tekstueel criticisme de kunst is van het onderscheiden of een lezing Gods stem is of niet, moet de kerk deze diep geestelijke oefening niet delegeren aan theologisch liberalen. Evangelicals horen het bijbelse mandaat beter te onderscheiden en terug te winnen om beheerder te zijn van de geïnspireerde, onfeilbare, inerrant bewaarde woorden van God.

Lees verder:

- Rubriek “Corrupties in moderne bijbelvertalingen”:
<http://www.verhoevenmarc.be/bijbelcorrupties.htm>
- Waarom u geen moderne bijbelversies zou mogen gebruiken:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geen-moderne-bijbelversies.pdf>

“Het moet duidelijk zijn dat ik geloof in de volle inspiratie van de 66 boeken van de Bijbel en ik geloof ook in de volledige bewaring van diezelfde 66 boeken! Ik geloof dat het proces van Gods inspiratie van zijn woorden zich slechts eenmaal heeft voorgedaan toen hij de Hebreeuwse, Aramees en Griekse teksten ‘ademde’ of ‘inspireerde’. Hoewel het proces van inspiratie nooit werd herhaald, werd het product van inspiratie, dat wil zeggen, de Hebreeuwse, Aramees, en Griekse woorden, bewaard door God in de Masoretische Hebreeuwse en Textus Receptus Griekse woorden die ten grondslag liggen van de King James Bijbel [voor NL: de Statenvertaling]”.

- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Westcott-Hort-Carter.pdf>
- http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Westcott&Hort_ENG.pdf
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/aland.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GnosticCorruptions.pdf>
- http://www.verhoevenmarc.be/PDF/TR-SV_versus_NA-Telos.pdf

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm